

ιερογλυφικῶς. Σ. Α. Κ. — 'Αγ. Βλ. λ. 97.

ιερογνώστης, ὁ. (μετάφρ. τοῦ θυοσκόου του Ὀμήρου.) Ἰάκ. Πολυλ. 75.

ιεροδασκαλισμός, ὁ. (παρὰ Τούρκου.) ἸΑκρ. 17 Μαρτ. 97. — Ἰδε καὶ σ ο φ τ α δ ι σ μ ὁ ς.

ιεροδιακονέων · ὠν. μτχ. Κοσμάς Ἀγιορείτης 1694. — Ἰδε Σ. Κ. Οἴκον. τὰ σφῶζόμενα συγγράμμ. Κ. Οἴκον. ἐν προλεγ. μ. τ. α'. σλ. 17. — Ποικ. στοά τοῦ ἔτ. 95, σελ. 11.

ιεροδιακονικός, 3. (βαθμός.) Ν. Κατραμ. 54.

ιεροδιάκονος, ὁ. Ἀθ. Πάρ. 785. — Ν. Κατραμ. 54. — Ἰδε Σ. Κ. Οἴκον. λ. 71. — Ν. Κοντοπ. λ. 89. — Ἡ λέξ. ὅμως θὰ εἶναι ἐπιεικῶς παλαιά.

ιεροδιδασκῆριον, τό. Γαλ. seminaire. Σκαρλ. λ. 56. — Πρβλ. τὸ ἐξῆς.

ιεροδιδασκαλεῖον, τό. Αἰών. — ἸΑκρ. 8 Ἰαν. 94 καὶ 22 Ἰαν. 96.

ιεροδιδασκῆριον, τό. Κ. ἸΑσ. 43. — Π. Ἀργυρόπ. 50. — Π. Α. Καββαδ. 73. — Πρβλ. ἱεροδικεῖον.

ιεροδιδασκῆς, ὁ. ἸΑγ. Βλ. λ. 71. — ἸΑκρ. 5 Ἀπρ. 86. — Πρβλ. ἱεροδίκης.

ιεροδιδασκιστός, 3. Σκαρλ. λ. 56. — Ἡμερολόγ. Ἀνατολῆς 83.

ιεροδικεῖον, τό. Σκαρλ. λ. 56. — Ἰω. Καρασ. 67. — Ἰ. Ν. Λεβ. — ἸΑγ. Βλ. λ. 71. — Δ. Πατσόπ. 86.

ιεροδίκης, ὁ. Ἰω. Καρασ. 67. — Ἰ. Ν. Λεβ. 69. — ἸΑγ. Βλ. λ. 71. — Ἡμερολόγ. Ἀνατολ. 83.

ιεροδουλεία, τά. (ἀντὶ χαμαιτυπεία, κατ' εὐφημισμὸν.) ἸΑκρ. — «Ἐφ.»

ιεροειλεικός, 3. (νεῦρον) Δαμ. Γεωρ. 43.

ιεροξεταστήριον, τό. Ἀ. Σ. ἐν ἸΑκρ. 27 Ἀπρ. 95.

ιεροξεταστής, ὁ. Αἰών 11 Ἀπρ. 87. — Ἰδε καὶ ἱερ ε ξ ε τ.

ιεροξεταστικός, 3. Ἀλ. Σούτσ. 32. — Θ. Βέλλιαν. 87.

ιεροξεταστικῶς. Βήτας ἐν Ἄστει 6 Νο. 95.

ιεροΐσχιακός, 3. Ν. Κωστής, 49.

ιεροκαπηλία, ἡ. ἸΑκρ. 29 Νο. 89.

ιεροκαπηλίας, αἱ. Δαν. Φιλίπ.

ιεροκαρδῆται, οἱ. μοναχοί, μέλη τῆς παρὰ Δυτικῶς ἐταιρίας τῆς ἱερᾶς καρδίας τοῦ Σωτήρος. ἸΑμ. Ροῦδ.

ιεροκήρυγμα, τό. Μέλισσα 21, τετράδ. γ'.

ιεροκήρυκεία, ἡ. Δ. Ι. Μαυροφρ.

ιεροκήρυκείματα, τά. Σ. Α. Κ. 84.

ιεροκήρυξία, ἡ. Ἰώσ. Μοισ.

ιεροκήρυττω. Νέα Πανδ. 56. — Ν. Δραγ. ἐν Πανδ. 66.

ιεροκλεψία, ἡ. Μτχ. Περδ.

«**ιεροκνοσοφράγιτος**» συστατήριος ἐπιστολή.» Ἐγγραφ. τῆς ἐν Καρυαῖς τοῦ ἸΑγ. δρους συνάξεως, 80.

ιεροκοκκυνικός, 3. (σύνδεσμος.) Δ. Α. Μαυροκορδ. 36.

ιεροκομεῖον, τό. 93.

ιεροκοσμικός, 3. (ἱστορία. ἡγεμονία. ἐξουσία. αὐλή τοῦ πάπα Ῥώμης.) Νεκτάριος Ἱεροσολύμων 1677. — Ἀδ. Κορ. 25. — Ἰκ. Γ. Λάτρ. 64.

ιεροκράται, οἱ. ἸΑμ. Ροῦδ. 69. — Ἐσχηματίσθη κακῶς κατὰ τὰ Γαλλικῆς καταγωγῆς δημοκράται καὶ ἀριστοκράται.

ιεροκρατία, ἡ. Π. Σούτσ. — Σ. Α. Κ. 45. — Ν. Ι. Σαρ. 46. — ἸΑμ. Ροῦδ. 66.

ιεροκρατικός, 3. Ν. Ι. Σαρ. 46. — Ἰ. Ν. Λεβ. 69. — Γ. Μ. Βιζ. 89.

ιεροκρατικῶς. Δ. Ν. Βερν. 67.

ιεροκρισία, ἡ. Γαλ. inquisition. Κ. Κούμ. — Ἰ. Ἰσ. Σκυλ. — ἸΑγ. Βλ. λ. 71.

ιεροκριταί, οἱ. Ἰω. Καρασ. 67.

ιεροκριτικός, 3. Δαμ. Χριστόπ. 71.

ιεροκρυφικός, 3. Πρωτὰ 7 Νο. 97.

ιερολαγονικός, 3. (σύμψυσις.) Ν. Κωστής, 49. — Πρβλ. τὸ ἐξῆς.

ιερολαγόνιος, 2. (ἀνατομ.) Λουκ. Παπαϊωάν.

ιεροληστία, ἡ. Κ. Οἶκ.

ιερολογιότης, ἡ. (ὡς τίτλος.) Εὐγ. Βούλγ. 799. — Ἰω. Μαιμάκης, 17.

ιερολογιώτατος, 3. Κατάλογος συνδρομῶν ἐν βιβλίῳ τοῦ Δαν. Πετρούλια, 67. — Ἔθεσα μὲν ἐγὼ τὸ 3 μετὰ τὸ υπερθετικῶς βαθμοῦ τοῦτο ἐπίθετον ἄλλ' ἀγνοῶ, ἂν ποτέ τις ἔγραψεν ἱερολογιωτάτη γυνή, συγγραφή, πόλις κττ. καὶ ἱερολογιώτατον παιδίον, σύγγραμμα κττ.

ιερολογίτης, ὁ. Π. Σούτσ. 35. — Ν. Σπηλ. 52.

ιερολογιτικός, 3. Σπ. Τριχοῦπ.

ιερομάθεια, ἡ. Σπ. Ζαμπέλ. 64.

ιερομητρικός σύνδεσμος. Δ. Πετρίν.

ιερόμμιοσ, ὁ. τὸ παρὰ Φράγκοις ἐπικολυφικὸν μουσοδύργημα. ἸΑν. Σκιᾶς ἐν Πανελλην. συντροφῶ 91.

ιερομοναχικός, 3. (στάδιον.) Ν. Κατραμ. 54.

ιερομυθία, ἡ. Ἰω. Λοβέρδ. ἐν Προμ. 15 Ἀπρ. 90.

